

N:o 16.

Ank. till Riksd. kansli den 24 februari 1903, kl. 12 midd.

Betänkande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t rörande borttagande eller nedsättning af tullen å alkoholfria viner.

(1:a A.)

Till bevillningsutskottet har hänvisats en inom Andra Kammaren af herr *A. W. Styrlander* väckt motion, n:o 87, hvari föreslås,

»att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t efter utredning till Riksdagen inkomma med förslag till sådana förändringar i gällande tulltaxa, att tullen å alkoholfria viner måtte antingen borttagas eller åtminstone betydligt nedsättas.»

Till stöd för detta förslag anför motionären följande:

»Under de senare åren hafva uti handeln införts druf- och fruktviner, hvilka, enligt hvad bilagda intyg från handelskemisten, doktor Carl Zetterberg i Stockholm, utvisar, förhålla sig som alkoholfri, ren och oblandad druf- eller äpplesaft, fri från inblandning af konserverande ämnen och främmande sockerarter eller färgämnen. Af samma intyg framgår, att dessa viner, som hafva en angenäm syrlig och aromatisk smak, äro mycket lämpliga till en uppfriskande dryck, särdeles för personer, som icke vilja förtära alkoholhaltiga drycker. Af likaledes bilagda intyg från svenska och utländska läkare framgår, att dessa viner redan kommit till ganska stor användning vid sjukvården, inom hvilken de på grund af sin näringsförmåga förtjäna att intaga en framskjuten plats.

Då dessa viner icke kunna tillverkas i Sverige, hvarom många felslagna tillverkningsförsök bära vittne, utan måste importeras från

»Erste Aktien- Gesellschaft zur Herstellung Alkoholfreier Weine» uti Bern i Schweiz, hvilket är den enda för närvarande kända firma, som kan framställa dessa naturrena viner, ställer sig priset på desamma alltför högt, för att de skola kunna komma till allmän användning. Detta beror därpå, att dessa viner icke kunna importeras på fat såsom de alkoholhaltiga vinerna, utan måste importeras på buteljer och drabbas därigenom af till och med högre tullsatser än de alkoholhaltiga viner, som importeras på fat.

Detta är så mycket mera oegentligt, som tulltaxan bestämmer högre tullsatser för viner med högre alkoholhalt än sådana med lägre alkoholhalt, hvilket torde få anses bevisa, att det är alkoholhalten i vinerna, som genom förtullningen beskattas.

Däraf borde ju konsekvent följa, att fullkomligt alkoholfria viner borde vara tullfria.

Vid tullbehandling i Sverige drabbas dock hvarje flaska om 0,7 liter af det alkoholfria vinet af en tullsats af 56 öre, hvilket naturligtvis måste med minst detta belopp fördyra en dryck, som borde komma till en allmännare användning särskildt vid sjukvården och därför borde kunna få tillhandahållas till minsta möjliga pris.

I våra grannländer har man redan tagit hänsyn till dessa omständigheter, så att t. ex. alkoholfritt vin i Norge endast betingar en tull af 8,5 öre pr liknande flaska, och i Finland har det medgifvits, att större partier af dylikt vin få tullfritt införas.

Såsom ytterligare skäl för antingen fullständigt borttagande af tullen å dylika viner eller åtminstone en betydlig nedsättning af densamma torde ock kunna anföras, att dessa viner, om de blefve billigare, dels kunde verka i nykterhetens tjänst och dels helt säkert skulle komma till en allmännare användning till kommunionvin.»

Vid motionen finnas fogade de i densamma omförmälda intyg om ifrågavarande viners beståndsdelar och egenskaper.

Tullen för alkoholfritt vin — som enligt uppgift införas endast på buteljer — utgår, efter den vid innevarande riksdag beslutade höjningen af tullsatserna för vin, med 2 kronor och 1 krona för liter, allt eftersom vinet är mousserande eller icke. Införseln af sådant vin kan, då detsamma ej finnes i statistiken särskildt upptaget, icke uppgifvas.

Åfven om, på sätt motionären sökt framhålla, s. k. alkoholfritt vin, tillverkad af drufvor eller frukter, är en i allmänhet hälsosam och särskildt i vissa sjukdomar välgörande dryck, samt det från denna synpunkt kunde vara önskligt, om priset därå kunde nedbringas, torde det

dock få anses innebära en orättvisa att af denna anledning borttaga eller nedsätta tullen å sådant vin, då andra varor, hvilka till sina egenskaper helt visst kunna jämföras med alkoholfritt vin, nämligen bär- och fruktsafter, enligt gällande bestämmelser draga samma tull som vanligt, alkoholhaltigt vin.

Det bör ej heller lämnas oanmärkt, att priset å s. k. alkoholfria viner — åtminstone att döma efter en inom utskottet utdelad pris-kurant — ställer sig ganska högt, växlande mellan 2 kronor 50 öre och 5 kronor för helbutelj, så att, äfven om en sänkning i priset med tullsatsens hela belopp, 70 öre eller 1 krona 40 öre för helbutelj, ägde rum, sådana viner i allt fall icke synas kunna blifva en allmän förbrukningsartikel för den mindre bemedlade delen af befolkningen; och det torde, intill dess motsatsen blifvit bevisad, säkerligen kunna antagas, att lämpligen behandlade inhemska bär- och fruktsafter kunna i många fall med fördel användas för samma ändamål som alkoholfritt vin, så mycket hellre, som dylika safter betinga ett vida lägre pris än ifrågavarande vin. Härtill kommer slutligen, att tullnedsättning för alkoholfritt vin skulle medföra svårigheter vid tullbehandlingen på grund af nödvändigheten att undersöka hvarje vinparti, som infördes under uppgift att detsamma vore alkoholfritt.

På grund af det nu anförda kan utskottet icke biträda motionärens förslag, utan hemställer,

att herr Styrlanders förevarande motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t rörande borttagande eller nedsättning af tullen å alkoholfria viner icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservation

af herr *Eklund*.

Herr *Weinberg* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.